

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 28 Pž-6200/2016-3

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ KURSE

Pravni posrednik

26-09-2016

Poslom za posrednika: _____
POŠTA: _____ R _____
Broj prijave: _____
Vrijeme: _____

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivice Omazića, predsjednika vijeća, te Vesne Buljan, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, člana vijeća, u skraćenom stečajnom postupku nad dužnikom DVORNIK GRADNJA d.o.o. u likvidaciji, OIB 52011854605, iz Splita, Put Svetog Lovre 55 C, kojeg zastupa punomoćnica Marina Krka, odvjetnica u Splitu, Starčevićeva 13, odlučujući o dužnikovim žalbama protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Stž-11/16 od 22. kolovoza 2016., u sjednici vijeća održanoj 8. rujna 2016.

riješio je

Odbijaju se dužnikove žalbe kao neosnovane i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Stž-11/16 od 22. kolovoza 2016.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja prvostupanjski je sud u okviru svojih remonstrativnih ovlasti iz članka 436. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 71/15) odbio dužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrdio rješenje tog suda poslovni broj St-794/15 od 3. svibnja 2016. kojim je sud prvog stupnja otvorio stečajni postupak nad dužnikom DVORNIK GRADNJA d.o.o. u likvidaciji, OIB 52011854605, iz Splita, Svetog Lovre 55 C, i to s danom 3. svibnja 2016. u 10,30 sati, imenovao stečajnog upravitelja Dinku Trumbić iz Splita, zaključio stečajni postupak nad navedenim dužnikom te odredio da će se po pravomoćnosti tog rješenja provesti brisanje dužnika iz sudskog registra. Tako je prvostupanjski sud riješio jer je ocijenio da je prethodno (od strane dužnika pobijano) rješenje pravilno doneseno sukladno odredbi članka 431. stavak 1. i 2. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj 71/15) jer zastupnik po zakonu dužnika po pozivu suda nije dostavio popis imovine iz kojeg bi proizašlo da dužnik ima imovinu dok vjerovnici dužnika nisu u roku od 45 dana od objave oglasa predložili otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, a razlozi koje je dužnik naveo u svojoj žalbi (i dopuni žalbe) protiv tog rješenja nisu osnovani. Naime, sama činjenica kojom pobija utvrđenja FINA-e da njegove evidentirane obveze na dan 1. rujna 2015. nisu iznosila 1.485,158,30 kn te njegova možebitna potraživanja prema mišljenju

prvostupanjskog suda ne utječu na skraćeni stečajni postupak koji se provodi po strogo formalnim pravilima, a k tome za naknadno pronađenu imovinu sud može postupiti prema odredbama članka 132.-133. i 286.-292. Stečajnog zakona. Osim toga, premda je nad društvom pokrenut postupak likvidacije društva prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima, ta likvidacija ne predstavlja postupak pokrenut radi brisanja društva (premda se on može okončati brisanjem društva) budući da se taj postupak može okončati i nastavljanjem društva prije podjele imovine društva prema članku 384. Zakona o trgovačkim društvima.

Protiv tog rješenja dužnik je izjavio dvije žalbe s time da je jednu izjavio putem punomoćnika dok je drugu dužnik podnio po svom zastupniku po zakonu. U žalbi koju je podnio putem punomoćnika dužnik pobija prvostupanjsko rješenje zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene Stečajnog zakona. Žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je sud u obrazloženju pobijanog rješenja ocijenio kako dužnik nije dokazao da se vodi drugi postupak koji bi utjecao na nemogućnost provedbe skraćenog stečajnog postupka te da su ispunjeni uvjeti za otvaranje skraćenog stečajnog postupka nad dužnikom. Žalitelj ta utvrđenja prvostupanjskog suda smatra netočnima. U nastavku žalbe žalitelj osporava dugovanja iz izvoda očevidnika FINA-e od 22. veljače 2016. te smatra kako je neosnovano utvrđenje da bi uvidom u sudski registar proizašlo da se u odnosu na dužnika ne vode drugi postupci brisanja iz sudskog registra. Naime, iz naziva (pravilno, tvrtke) dužnika proizlazi da je isti u likvidaciji, a pregledom rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Tt-13/5495 od 6. veljače 2014. se može utvrditi da je upravo sud priznao postojanje dugotrajne imovine u vrijednosti od 156.506,00 kn i kratkotrajne imovine u vrijednosti od 693.783,00 kn te kada eventualne obveze dužnika budu pravomoćno utvrđene, isti će imati sredstva da namiri obveze pod uvjetom da iste uistinu budu utvrđene. Žalitelj predlaže da se prihvati njegova žalba, preinači rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-794/15 i pobijano rješenje te obustavi postupak.

U žalbi koju je dužnik podnio po svom zastupniku po zakonu žalitelj ne navodi žalbene razloge već ističe da u cijelosti ostaje pri žalbenim razlozima iz ranije žalbe izjavljene protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-794/15 od 3. svibnja 2016.. Žalitelj ističe da je protiv tog rješenja podnio dvije žalbe te da prvostupanjski sud u pobijanom rješenju spominje samo jednu žalbu pa stoga pobijano rješenje nije zakonito. Žalitelj ističe da odgovarajuće popise imovine i obveza dužnika nije mogao predati jer je bio spriječen kriminalnim radnjama bivšeg direktora koji je nezakonito i namjerno krivo vodio knjigovodstvo te bi davanje bilo kakvih popisa bilo netočno i neistinito. Nadalje, žalitelj navodi da je provedena podjela imovine te da je isto dokazano, da je zastupnik po zakonu davao osobne pozajmice dužniku, da je netočna adresa dužnika „Svetog Lovre 55C” te da ne postoji „Ulica Svetog Lovre 55C” pa se ne može raditi o pogrešci u pisanju. Žalitelj predlaže da se njegova žalba usvoji i donese novo rješenje kojim bi se preinacila pobijana prvostupanjska rješenja.

Žalbe dužnika nisu osnovane.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavak 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11 i 25/13) u vezi članka 10. Stečajnog zakona u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o

parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Uvidom u spis proizlazi da je Financijska agencija sukladno odredbi članka 441. stavak 1. Stečajnog zakona 29. listopada 2015. podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka u kojem je navela da dužnik na dan 1. rujna 2015. ima neizvršene osnove za plaćanje u neprekidnom razdoblju od 3024 dana u iznosu od 1.485.158,30 kn te da nema zaposlenih, kao i to da FINA ne raspolaže drugim podacima o imovini dužnika. Postupajući prema tom zahtjevu, prvostupanjski sud je sukladno odredbi članka 430. Stečajnog zakona na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova objavio oglas od 28. prosinca 2015. kojim je utvrdio ukupan evidentirani dug dužnika na dan 1. rujna 2015. u neprekinutom razdoblju od 3024 dana u iznosu od 1.485.158,30 kn, pozvao osobu ovlaštenu za zastupanje dužnika da u roku od 15 dana dostavi javnobilježnički ovjеровljen popis imovine i obveza dužnika na propisanom obrascu, pozvao vjerovnike da najkasnije u roku od 45 dana od objave tog oglasa predlože otvaranje stečajnog postupka, a uz upozorenje iz članka 431. Stečajnog zakona za nepostupanje to tom oglasu. S obzirom na to da je navedeni oglas objavljen na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča 28. prosinca 2015. što je vidljivo s lista 6. spisa, te da niti osoba ovlaštena za zastupanja dužnika u roku od 15 dana od objave tog oglasa nije dostavila javnobilježnički ovjеровljen popis imovine i obveza dužnika, a niti jedan od vjerovnika pozvanih oglasom od 28. prosinca 2015. u roku od 45 dana od dana objave tog oglasa na e-Oglasnoj ploči suda nije predložio otvaranje stečajnog postupka, prvostupanjski sud je po sudskom savjetniku u smislu članka 435. stavak 1. Stečajnog zakona, a primjenom odredbe članka 431. istog Zakona 3. svibnja 2016. donio rješenje poslovni broj St-794/15 kojim je otvorio stečajni postupak nad dužnikom DVORNIK GRADNJA d.o.o. u likvidaciji iz Splita, Svetog Lovre 55 C, OIB 52011854605 i to s danom 3. svibnja 2016. u 10,30 sati (točka I. izreke tog rješenja), imenovao stečajnog upravitelja Dinku Trumbić iz Splita, Lovretska 10 (točka II. izreke rješenja), zaključio stečajni postupak nad navedenim dužnikom (točka III. izreke rješenja) te odredio da će se nakon pravomoćnosti tog rješenja provesti brisanje dužnika iz sudskog registra (točka IV. izreke rješenja). Protiv tog rješenja dužnik je izjavio dvije žalbe i to po njegovu zastupniku po zakonu – likvidatoru Jošku Dvorniku, a drugu po odvjetnici Marini Krka kao punomoćniku dužnikova zastupnika po zakonu (s time da je potonju žalbu prvostupanjski sud ocijenio kao dopunu žalbe). U tim žalbama dužnik je osporavao dugovanja iz očevidnika FINA-e smatrajući da stvarnog dugovanja nema, da je pogrešno utvrđeno kako se ne vode drugi postupci brisanja iz sudskog registra jer je dužnik u likvidaciji i da dužnik ima imovine iz kojih se mogu podmiriti obveze pod uvjetom da one budu utvrđene. Odlučujući o tim žalbenim razlozima, prvostupanjski sud je u okviru svojih remonstrativnih ovlasti odlučivao o osnovanosti te žalbe te donio pobijano rješenje.

Prema odredbi članka 428. Stečajnog zakona sud će provesti skraćeni stečajni postupak nad pravnom osobom ako su ispunjene slijedeće pretpostavke: a) ako nema zaposlenih, b) ako u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana (s time da je člankom 444. stavak 1. Stečajnog zakona propisano da je Financijska agencija dužna za pravne osobe koje na dan stupanja na snagu tog Zakona imaju neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju duljem od 1000 dana podnijeti zahtjev za pokretanje stečajnog postupka u roku od dva mjeseca od dana stupanja na snagu tog Zakona) i c) ako nisu ispunjene pretpostavke za pokretanje drugog postupka radi brisanja iz sudskog registra.

U konkretnom predmetu, suprotno mišljenju žalitelja, kumulativno su ispunjene sve zakonske pretpostavke iz članka 428. Stečajnog zakona. Naime, činjenicu da dužnik nema zaposlenih osoba on niti u prijašnjim žalbama izjavljenima protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-794/15 od 3. svibnja 2016. nije osporavao. Nadalje, suprotno njegovu mišljenju dužnik dokazima priloženima uz ranije žalbe nije dokazao da u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje nema evidentiranih dugovanja; naprotiv, i iz očevidnika o redosljedu plaćanja sa obračunatom kamatom od 22. veljače 2016. kojeg je dužnik dostavio sudu u prilogu svojih žalbi (list 22.-31. i 66.-70. spisa) proizlazi da dužnik neprekidno (najkasnije) još od 30. prosinca 2010. ima evidentirana dugovanja koja prema tom očevidniku iznose 1.493.624,72 kn što je i viši iznos od onog kojeg je Financijska agencija navela u zahtjevu za provedbu skraćenoga stečajnog postupka (iznos od 1.485.158,30 kn). Nadalje, u odnosu na dužnikovo osporavanje pojedinih potraživanja navedenih u tom očevidniku, ovaj sud napominje da se u potpunosti slaže s pravnim stajalištem prvostupanjskog suda iz pobijanog rješenja da je (skraćeni) stečajni postupak strogo formalan postupak pa dužnik u tom postupku ne može isticati da dužnikova dugovanja nisu pravilno utvrđena – naprotiv, osporavanje svih dugovanja koja su prema Očevidniku o redosljedu naplate utvrđena sudskim/javnobilježničkim rješenjima o ovrsi odnosno rješenjima donesenima u upravnom ovršnom postupku dužnik može osporavati samo u postupcima u kojima su ta dugovanja utvrđena.

Pogrešno je i mišljenje žalitelja da postoje pretpostavke za pokretanje drugog postupka radi dužnikova brisanja iz sudskog registra time što se nad njim provodi likvidacija prema odredbama članka 472. u vezi s člankom 369., 370. i 372. do 384. Zakona o trgovačkim društvima te da zato sud nad njim ne može provesti skraćeni stečajni postupak. Naprotiv, za razliku od na primjer, postupka brisanja subjekta upisa prema odredbi članka 70. Zakona o sudskom registru, kod likvidacije koja je pokrenuta na temelju odluke članova društva društvo ne mora prestati postojati brisanjem iz sudskog registra. Upravo suprotno tome, a kao što i prvostupanjski sud pravilno ističe u obrazloženju pobijane odluke, premda društvo nakon okončane likvidacije prestaje postojati brisanjem iz sudskog registra (članak 382. stavak 3. Zakona o trgovačkim društvima), članovi društva mogu sve dok ne počne podjela imovine donijeti odluku o nastavku društva, a kako je to propisano člankom 384. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima. Prema tome, tek bi započeti proces podjele imovine predstavljao negativnu zakonsku pretpostavku zbog koje sud više ne bi mogao provesti skraćeni stečajni postupak iz članka 428. Stečajnog zakona nad trgovačkim društvom nad kojim se provodi likvidacija prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima. S obzirom na to da dužnik u žalbama izjavljenima protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-794/15 od 3. svibnja 2016. nije ni istaknuo činjenicu da je prije pokretanja ovog postupka započeo s podjelom imovine članu/članovima društva dok u žalbi izjavljenoj po svom zastupniku po zakonu protiv (ovdje) pobijanog rješenja je samo istaknuo tu činjenicu, ali ne i dokaze da je tome doista tako, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da nije započela podjela imovine članu/članovima društva dužnika. Slijedom navedenog, unatoč tome što se nad žaliteljem provodi likvidacija prema odredbama Zakona o trgovačkim društvima, nije ispunjena pretpostavka za pokretanje drugog postupka radi brisanja društva iz sudskog registra.

U odnosu na žalbeni navod žalitelja da ima imovine, ovaj sud napominje da je žalitelj svoju (eventualnu) imovinu trebao navesti u javnobilježnikom popisu imovine na kojeg ga je sud oglasom poslovni broj St-794/15 od 28. prosinca 2015. pozvao da ga dostavi sudu i koji je dužniku odnosno njegovu zastupniku po zakonu uredno dostavljen sukladno članku 12. stavak

1. i 2. te članku 430. Stečajnog zakona. Osim toga, a kao što i prvostupanjski sud pravilno navodi u obrazloženju pobijene odluke, u slučaju eventualno pronađene imovine dužnika sud prvog stupnja će postupiti prema odredbi članka 431. stavak 2. u vezi članka 289. Stečajnog zakona.

Pozivanje žalitelja na netočnu (zapravo, nepotpunu) njegovu adresu iz pobijanog rješenja (prema izvratku iz sudskog registra poslovna adresa dužnika je Split, Put Svetog Lovre 55 C), nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Naime, unatoč nepotpunoj adresi iz uvida pobijanog rješenja, dužniku su i rješenje prvostupanjskog suda poslovni broj St-794/15 od 3. svibnja 2015. i rješenje poslovni broj Stž-11/16 od 22. kolovoza 2016. uredno dostavljeni te je stoga očito i sam dužnik znao da se oba ta rješenja odnose na njega. Jednako tako, i to što se je prvostupanjski sud odbio dužnikovu žalbu izjavljenu protiv rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-794/15 od 3. svibnja 2015. premda je dužnik protiv tog rješenja podnio dvije žalbe, također nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke budući da je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju sukladno odredbi članka 375. stavak 1. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona ocijenio žalbene razloge iz obje žalbe koje su od odlučnog značaja za donošenje odluke.

Nadalje, prvostupanjski sud je pravilno rješenjem poslovni broj St-794/15 od 3. svibnja 2015. otvorio stečajni postupak nad dužnikom, imenovao stečajnog upravitelja, zaključio stečajni postupak te odredio da će se nakon pravomoćnosti provesti brisanje dužnika iz sudskog registra. Naime, odredbom članka 431. stavak 1. Stečajnog zakona je propisano ako osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu u roku od 15 dana ne podnesu popis imovine i obveza dužnika ili ako iz toga popisa proizlazi da dužnik ima imovinu koja nije dostatna za namirenje predvidivih troškova stečajnoga postupka te ako u roku od 45 dana nijedan vjerovnik ne predloži otvaranje stečajnoga postupka i ne predjumi sredstva za namirenje troškova postupka, smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje. Nadalje odredbom članka 431. stavak 2. Stečajnog zakona je propisano da će u slučaju iz stavka 1. toga članka sud po službenoj dužnosti donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju skraćenoga stečajnog postupka s time da se odredbe članaka 132. i 133. te članaka 286. – 292. tog Zakona primjenjuju na odgovarajući način.

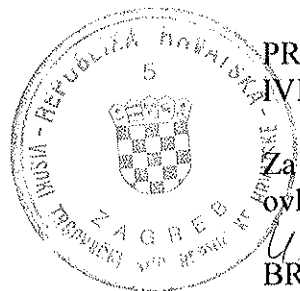
Prema tome, iz navedenih odredaba proizlazi da se smatra da je stečajni dužnik nesposoban za plaćanje a) ako osobe ovlaštene za zastupanje pravne osobe u roku od petnaest dana ne podnesu popis imovine i obveza pravne osobe odnosno ako iz toga popisa proizlazi da pravna osoba ima imovinu koja ne bi bila dostatna ni za pokriće predvidivih troškova stečajnoga postupka i b) ako u roku od četrdeset pet dana ni jedan vjerovnik ne predloži otvaranje stečajnoga postupka i ne predjumi sredstva za pokriće troškova toga postupka. Ako su ispunjenje navedene zakonske pretpostavke, sud po službenoj dužnosti mora donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka.

U konkretnom predmetu, osoba ovlaštena za zastupanje stečajnog dužnika nesporno nije u roku od petnaest dana podnijela sudu javnobilježnički ovjеровljen popis imovine i obveza dužnika. Nadalje, niti jedan od vjerovnika dužnika nije u roku od 45 dana od objave oglasa kojim ih je sud pozvao na predlaganje otvaranja stečajnog postupka predložio otvaranje tog postupka. Upravo zbog navedenog, prvostupanjski je sud pravilnom primjenom odredbe članka 431. Stečajnog zakona donio rješenje poslovni broj St-794/15 od 3. svibnja

2016. kojeg je tuženik osporavao ranijim žalbama, a koje je prvostupanjski sud odbio pobijanim rješenjem.

Slijedom navedenog, dužnikovu žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje prvostupanjskog suda, a na temelju odredbe članka 380. točka 2. Zakona o parničnom postupku, a u vezi članka 10. Stečajnog zakona.

U Zagrebu 8. rujna 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
IVICA OMAZIĆ, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

U. Z. B. Mašević
BRANKICA CURMANA